

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้ศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิเป็นนักศึกษาที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตนเอง เคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น อยู่ร่วมกันด้วยความสงบเรียบร้อย มีความประพฤติดีปฏิบัติชอบ มีระเบียบวินัย และดำรงไว้ซึ่งเกียรติของการเป็นนักศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “ระเบียบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่าด้วยการปฏิบัติตนของนักศึกษา และผู้มารับบริการทางวิชาการจากสถาบันฯ พ.ศ. ๒๕๓๐”

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“คณะ” หมายความว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอน

“คณบดี” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานระดับคณะ

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายความว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาของนักศึกษา

“ภาคทัณฑ์” หมายความว่า การดำนิโทษเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อตัดเตือนมิให้กระทำผิดขึ้นอีก

“ไล่ออก” หมายความว่า ให้พ้นการศึกษาจากการเป็นนักศึกษา ออกใบรับรองผลการศึกษาให้ และไม่มีสิทธิกลับเข้ามาเป็นนักศึกษาอีก

“ลบชื่อออก” หมายความว่า ให้พ้นการศึกษาจากการเป็นนักศึกษา ไม่ออกใบรับรองผลการศึกษาให้ และไม่มีสิทธิกลับเข้ามาเป็นนักศึกษาอีก

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

หมวดที่ ๑

วินัย

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ ในการเข้าชั้นเรียน และหรือการเข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ นักศึกษาต้องแต่งกายตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยระเบียบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษา และให้เหมาะสมในลักษณะของสุภาพชน

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตนเอง และเคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดีงาม

ไม่ปฏิบัติตนในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสีย ทั้งของตนเองและของมหาวิทยาลัย การกระทำที่มีลักษณะเป็นการหลอกลวงหรือเป็นภัยต่อสังคม ถือเป็นกรกระทำผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก หรือก่อการทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเดียวกัน หรือสถาบันอื่น

การก่อความไม่สงบ การก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือการแสดงพฤติกรรมในลักษณะนักเลงอันธพาลโดยพกพา แสดง หรือใช้อาวุธ ถือเป็นกรกระทำผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องรักษาชื่อเสียง และเกียรติศักดิ์ของตน มิให้ได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่สุจริต หรือไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติน่ารังเกียจ เช่นกรณีดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ทูจจริตในการศึกษาหรือการสอบ

๑๐.๒ ประพฤติผิด หรือประพฤติน่ารังเกียจในทางชู้สาว

๑๐.๓ ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีหนี้สินรุงรัง

๑๐.๔ ประพฤติตนหมกมุ่นในการพนัน หรืออบายมุข

๑๐.๕ เสพสุราหรือของมึนเมาจนไม่สามารถครองสติได้

๑๐.๖ กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้ทรัพย์สิน ประโยชน์ และความเป็นปกติสุขของส่วนรวมได้รับความเสียหาย

๑๐.๗ กระทำความผิดอาญา อันทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๑๐.๘ ประพฤติตนในลักษณะที่เป็นปฏิปักษ์ต่อเกียรติศักดิ์ของความเป็นนักศึกษา หรือเป็นปฏิปักษ์ต่อการศึกษา

๑๐.๙ เสพสุรา หรือของมีเมาภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ได้ตักเตือนแล้ว เป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่ตนเองหรือแก่ส่วนรวม

๑๐.๑๐ ลักทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

๑๐.๑๑ ก่อเหตุทะเลาะวิวาทถึงขั้นชกต่อยหรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น

๑๐.๑๒ ก่อความสงบเรียบร้อยในบริเวณมหาวิทยาลัย ส่งเสียงดังหรือตะโกนด้วยถ้อยคำไม่สุภาพหรือไม่เหมาะสม หรือขับรถจักรยานยนต์ รถยนต์ โดยเร่งเครื่องยนต์ให้เกิดเสียงดังยามวิกาล

๑๐.๑๓ ครอบครองอาวุธร้ายแรงโดยสภาพ เช่น ดาบ ปืน อาวุธที่ใช้ในราชการสงคราม และวัตถุระเบิด

๑๐.๑๔ บุกรุกเข้าไปในที่พักอาศัย หรือที่รโหฐานอันเป็นการรบกวนผู้อื่นโดยปกติสุข

๑๐.๑๕ กระทำการด้วยประการใด อันมีลักษณะก่อให้เกิดทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาไม่ว่าจะเป็นการใช้ บังคับ ชูเชิญหรือยุยงส่งเสริม

๑๐.๑๖ ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินหรือของส่วนราชการได้รับความเสียหาย

๑๐.๑๗ นัดชุมนุม ปลุกระดม เพื่อที่จะให้มีการกระทำความผิดตาม ๑๐.๑๕ หรือ ๑๐.๑๖

๑๐.๑๘ มียาเสพติดไว้ในครอบครอง

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามต่อคณาจารย์ รวมทั้งต่อเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของมหาวิทยาลัยด้วยความสุภาพอ่อนโยน ไม่แสดงกิริยาอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ หรือแสดงพฤติกรรมใด ๆ อันเป็นการดูหมิ่น หรือพฤติกรรมที่ไม่สมควรประการอื่นๆ

หมวดที่ ๒

โทษทางวินัย

ข้อ ๑๒ โทษฐานผิดวินัย มี ๖ สถาน คือ

๑๒.๑ ทำทัณฑ์บน

๑๒.๒ ภาคทัณฑ์

๑๒.๓ พักการศึกษา มีกำหนดตั้งแต่ หนึ่งภาคการศึกษา ถึง สามปีการศึกษา

๑๒.๔ ยับยั้งการเสนอให้ได้รับปริญญาบัตรหรือประกาศนียบัตรชั้นสูง มีกำหนดตั้งแต่ หนึ่งภาคการศึกษาถึงสามปีการศึกษา

๑๒.๕ ไล่ออก

๑๒.๖ ลบชื่อออก

ข้อ ๑๓ นักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยตามข้อบังคับนี้ จะถูกพิจารณาและลงโทษตามควรแก่พฤติกรรมและความร้ายแรงแห่งการกระทำ ดังนี้

๑๓.๑ การกระทำผิดตามข้อ ๑๐.๑ ให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการสอบของนักศึกษาระดับปริญญา พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เรื่อง ข้อปฏิบัติในการสอบของนักศึกษาระดับปริญญา พ.ศ. ๒๕๕๐

๑๓.๒ การกระทำผิดตาม ๑๐.๒ ถึง ๑๐.๔ หรือกรณีอื่นที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงในระดับเดียวกันให้พิจารณาและลงโทษตามข้อ ๑๒.๑ และ ๑๒.๒

๑๓.๓ การกระทำผิดตามข้อ ๑๐.๙ ถึง ๑๐.๑๒ หรือกรณีอื่นที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงในระดับเดียวกัน ให้พิจารณาและลงโทษตามข้อ ๑๒.๓ ถึง ๑๒.๔

๑๓.๔ การกระทำผิดตามข้อ ๑๐.๑๓ ถึง ๑๐.๑๘ หรือกรณีถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือกรณีอื่นที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงในระดับเดียวกัน ให้พิจารณาและลงโทษตามข้อ ๑๒.๕ ถึง ๑๒.๖

๑๓.๕ การกระทำผิดตามข้อ ๘ วรรคสอง และข้อ ๙ วรรคสอง ให้พิจารณาและลงโทษตามข้อ ๑๒.๔ ถึง ๑๒.๖

ในกรณีที่เห็นสมควร ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ อาจกำหนดให้นักศึกษากระทำกิจกรรมบริการสังคม หรือสาธารณประโยชน์ หรืออาจกำหนดให้นักศึกษาไปรายงานตัวต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นครั้งคราว

หมวดที่ ๓

การสอบสวน

ข้อ ๑๔ นักศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่ากระทำความผิดวินัยหรือความปรากฏต่อคณบดีที่นักศึกษาผู้นั้นศึกษาอยู่ว่ากระทำความผิดวินัย ให้คณบดีที่นักศึกษาผู้นั้นศึกษาอยู่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏโดยแจ้งชัดว่านักศึกษาผู้ใดมีพฤติกรรมหรือกระทำความผิดซึ่งเป็นความผิดเล็กน้อย ให้คณบดีที่นักศึกษาผู้นั้นศึกษาอยู่ หรือรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาที่นักศึกษาผู้นั้นศึกษาอยู่ เรียกนักศึกษาผู้นั้นมาว่ากล่าวตักเตือนให้ยุติหรือระงับพฤติกรรมหรือกระทำนั้นเสียโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการไม่น้อยกว่าสองคน โดยแต่งตั้งจากคณาจารย์ และหรือ เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย หรือผู้อำนวยการหรือบุคคลที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน โดยมีซักถามให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวน เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวนต่อรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ในกรณีเช่นนี้ ให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ส่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน หากยังดำเนินการตามระยะเวลาที่ขอขยายไม่เสร็จ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาอาจพิจารณาอนุญาตขยายระยะเวลาอีกก็ได้

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจขอพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๙ นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย มีสิทธินำพยานหลักฐานต่างๆ ทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสารมาเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณา ก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๐ ภายในข้อบังคับข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นต่อรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา เพื่อวินิจฉัยและสั่งลงโทษตามควรแก่ความผิด ถ้าเป็นความผิดเข้าลักษณะที่จะได้รับโทษตามความในข้อ ๑๒.๕ และข้อ ๑๒.๖ แห่งข้อบังคับนี้ ให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาเสนออธิการบดีเพื่อวินิจฉัยและสั่งลงโทษ

หมวดที่ ๔

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๑ นักศึกษาผู้ใดที่ถูกลงโทษตามข้อบังคับนี้ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษหรือมีข้อเท็จจริงเพิ่มเติม อันจะทำให้โทษตามที่ได้รับลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป ให้นักศึกษาผู้นั้นยื่นคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษพร้อมด้วยเหตุผลต่อรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งลงโทษ

ในระหว่างอุทธรณ์ให้ถือว่านักศึกษาผู้นั้นยังคงได้รับโทษนั้น เว้นแต่กรณีมีเหตุผลพิเศษ อันควรได้รับการทุเลาการบังคับไว้ก่อน ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่อรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา โดยแสดงเหตุผลที่ชี้ให้เห็นถึงพฤติการณ์พิเศษว่าเหตุใดจึงสมควรทุเลาการบังคับไว้ก่อน ทั้งนี้ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไม่ถือเป็นพฤติการณ์พิเศษ หากรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาพิจารณาอนุญาต ให้ทุเลาการบังคับ ให้รอการบังคับไว้ก่อนเพื่อรอผลคำวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ ๒๒

ข้อ ๒๒ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอีกไม่น้อยกว่า ๗ คน แต่ไม่เกิน ๑๐ คน โดยแต่งตั้งจากคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย หรือผู้อำนวยการหรือบุคคลใดที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

การประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์ ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการอุทธรณ์ผู้พิจารณาอุทธรณ์ในเรื่องใด ต้องไม่เป็นกรรมการสอบสวนหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องนั้น

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์โดยมิชักช้า ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการอุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง เมื่อพิจารณาอุทธรณ์เสร็จแล้ว ให้เสนออธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

การพิจารณาคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้พิจารณาจากคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ เอกสาร ถ้อยคำ และพยานหลักฐานในชั้นสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนมาประกอบการพิจารณา หากคณะกรรมการอุทธรณ์เห็นว่า เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาจะทำการสอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๒๔ การวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ตามข้อ ๒๒ ให้อธิการบดีมีคำสั่งยก ยืน กลับหรือแก้คำสั่ง ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์

คำสั่งในวรรคแรกให้กำหนดเวลาเริ่มมีผลของคำสั่ง หรือกำหนดเวลาเริ่มต้นของคำสั่งในลักษณะอื่นใดตามที่เห็นสมควร คำวินิจฉัยคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

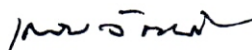
หมวดที่ ๕

การรักษาวินัย

ข้อ ๒๕ ให้คณบดี รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษามีอำนาจหน้าที่สอดส่อง ดูแลสังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๖ เมื่อปรากฏว่ามีนักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาผู้นั้น และคณบดีคณะที่นักศึกษาผู้นั้นศึกษาอยู่หรือรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาทำการรวบรวมและสรุปข้อเท็จจริง รวมทั้งพยาน หลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานอธิการบดีทราบโดยเร็ว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณนายแพทย์เกษม วัฒนชัย)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ